

Csillag és virág (Szimfónia)

(Szimfónia)

I. Allegro

Eszter, Eszter!

Elhervadnak a csillagi rétek,
elolvadt a hold jeges virága,
(azt hiszem, ez tegnap este volt),
kibökte a ködöt csúcsa-ága,
én meg itt lenn megőrülök érted.

Eszter, Eszter!

Megfojt ma a hőség, dermeszt a hideg,
befagytak fölöttem az égi vizek,
virágzó neveddel, csillaggal szememben,
bolyongok, bolyongok, mind keservesebben;
kék csillag az égen,
rózsaszirmú este,
aranyló vidéken,
semmit sem keresve,
kék, pupilla tónál,
illanó folyónál,
sárga-barna úton,
és nem is szeretve,
rezzen még a léptem
boldogan neszezve?

Eszter, Eszter!

Keserű ajakkal, jéggolyócska szemmel,
bennem jégvirággá megfagyott erekkel;
kék karika, barna (s még ily furcsa gondok)
nem tudom, mi őrzi szemedben a pontot,
s bár hajad színére tompa este réved,

[illegible]

Úgy szeretlek! úgy! Csak ezt tudom.

III. Scherzo

Virágot, virágot, csillagot neked,
szőke hajba kéket (kék csillag szemed)
szőke hajba kéket, szádra bíborat,
nyakláncnak fehérét,
(zümmögő a lépted)
lekaszáltam néked
mind az égi rétet;
hát sudár szavad?
kék csillagot ékül
kék patakká szépül
s már egész magad
körbe csillagokkal
fodrozó napokkal
varázsoltalak.

Csak már lássalak!

IV. Finale

Eszter, Eszter!

Lásd, én új világot teremtek magamnak,
felkínálom ezt a készülő csodát,
sipjai pasztellzöld ágvihart kavarnak:
elkészítettem egy viharorgonát.

Akarsz-e részese lenni a csodának,
nézni a szememmel: másformájú fák,
más aranyló erdő, napbuktató ágak,
s milyen szép, milyen igazság e világ!

Eszter, Eszter!

Dióbarna színét átadom szememnek;
add nékem a kéken pendülő sugárt,
én már az Embert is megénekeltem,

fövenyen, magában vonuló apályt

figyelve: a foszforfényű szörnyeket,
magában, felette a csillagos éggel.
Ily szörnyű eget!
e kozmikus magányt!

Ó, add nekem virágszerelmedet
s légy értő társ! boldog türelmedet
tudom vigyázni, mindkettőnk leszek,
s ha akarod, magam megölném,
s aki csak jó; eleven emlék lehetek,

és testi létem haszontalan örvény
szemed tavában; vagy csillaghadam
óceánja oldjon, ami parttalan.

1964. I. 4 - 5. / WM KGY 2013.7.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)